

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Kulou v insolvenční věci dlužníka: **OKD, a. s., IČO 26863154, Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly, zast.: Petr Kuhn**, advokát, se sídlem BADOKH - Kuhn Dostál advokátní kancelář, s. r. o., 28. října 12, 110 00 Praha 1 (dále jen „dlužník“) o návrhu věřitele: **BOHEMIACOAL, s. r. o., IČO 48398888, Příborská 597, 738 01 Frýdek-Místek, zast.: Mgr. Zbyněk Stavinocha**, advokát, se sídlem AK Joštova 4, 602 00 Brno, (dále jen „navrhovatel“), **o návrhu na vydání předběžného opatření**

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření **se zamítá.**
- II. Navrhovateli bude po právní moci tohoto usnesení vrácena zaplacená jistota ve výši 50.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Insolvenčním návrhem dlužníka doručeným soudu dne 3.5.2016 bylo zahájeno insolvenční řízení. Usnesením č. j. KSOS 25 INS 10525/2016–A19 ze dne 9.5.2016 soud rozhodl o úpadku dlužníka.

Dne 1.6.2016 byl soudu doručen návrh na vydání předběžného opatření dle ustanovení § 82 odst. 3 písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění (dále jen „IZ“) podaný navrhovatelem BOHEMIACOAL, s. r. o., IČO 48398888, Příborská 597, 738 01 Frýdek-Místek.

Navrhovatel v návrhu uvedl, že je dlouhodobým obchodním partnerem dlužníka jak na straně kupujícího, tak na straně prodávajícího, přičemž navrhovatel samotný byl v roce 1993 založen jako dceřiná společnost dlužníka pro účely distribuce paliv pro retailové

obchody. V roce 2000 se navrhovatel stal strategickým dodavatelem důlních nožů, držáků, trysek a dalšího příslušenství pro razící a dobývací kombajny a písku pro trhací práce. Vzájemná obchodní spolupráce mezi oběma společnostmi přesahuje více než 20 let.

Právní rámec vzájemné obchodní spolupráce navrhovatele a dlužníka je vymezen Rámcovou smlouvou č. 6600086275, resp. 6600209891, resp. 6600298989, ze dne 27.4.2000 ve znění dodatků č. 1-31 a Rámcovou kupní smlouvou č. 6600451965 ze dne 12.6.2009 ve znění dodatků č. 1-9, dle nichž navrhovatel dodává dlužníku kombajnové nože, držáky nožů, pouzdra na nože, motorovou naftu, sytké stavební hmoty a trysky. Dále pak smlouvou o konsignačním skladu č. 6600394059 ze dne 28.2.2007 ve znění dodatků č. 1-20, dle níž navrhovatel dodává do skladu dlužníka zboží nezbytné pro důlní činnost, které je uvolňováno a poskytováno dlužníku dle jeho potřeb, a kupní smlouvou na prodej a nákup uhlí ze dne 8.4.2016.

Navrhovatel v rámci dosavadního průběhu insolvenčního řízení uplatnil prostřednictvím přihlášky pohledávky své pohledávky za dlužníkem v celkové výši 13.803.397,11 Kč. Jednotlivé faktury s uvedením konkrétních částek a data splatnosti jsou uvedeny v článku III. návrhu na vydání předběžného opatření, celková částka navržená k započtení činí 13.788.511,69 Kč.

Pohledávky dlužníka vůči věřiteli pak představují částku 2.617.237,19 Kč, přičemž jednotlivé faktury jsou opět konkretizovány v čl. III návrhu.

Navrhovatel ve smyslu ustanovení § 82 odst. 3 písm. b) IZ požádal soud, aby udělil souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a navrhovatele, které existovaly ke dni podání návrhu, jak jsou vymezeny v čl. III návrhu a v navrhovaném petitu návrhu, a aby dále udělil souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a navrhovatele, které vzniknou či se stanou splatnými kdykoliv po podání návrhu.

Jelikož přípustnost realizace vzájemných jednostranných zápočtů pohledávek dlužníka a navrhovatele představuje v tuto chvíli prakticky jedinou formu ujištění úhrady pohledávek navrhovatele vůči dlužníkovi, jehož úpadek byl již insolvenčním soudem zjištěn, přičemž ani dlužníkem navrhovaný způsob řešení úpadku formou reorganizace jeho podniku (obchodního závodu) neposkytuje navrhovateli jistotu úhrady pohledávek za majetkovou podstatou, které po rozhodnutí o úpadku ze vzájemných smluvních vztahů vznikají, nelze na navrhovateli spravedlivě žádat, aby bez souhlasu insolvenčního soudu s prováděním jednostranných zápočtů pokračoval v dodávání zboží dlužníkovi a vystavoval se tak riziku neuhrazení svých takto vznikajících pohledávek. Pro úplnost je nutno též poukázat na to, že vzájemné zápočty představují efektivní a zejména pak obvyklou a zavedenou formu vypořádání vzájemných pohledávek dlužníka a navrhovatele, která sama o sobě zvyšuje objem likvidity na straně dlužníka.

Navrhovatel prohlásil, že má zájem dále pokračovat v obchodní činnosti s dlužníkem podle uzavřených dlouhodobých obchodních smluv a přispět tak k zachování výrobních aktivit dlužníka, které jsou pro pokračování těžby černého uhlí v Moravskoslezském kraji podporovány i vládou ČR.

Navrhovatel na závěr podotknul, že doposud nebyl ze strany dlužníka předložen reorganizační plán, a proto není najisto postaveno, jakým způsobem bude úpadek dlužníka

soudem řešen. Nemožnost vypořádat realizované obchodní vztahy formou zápočtů by tak silně narušila možnost uskutečňovat obchody v rámci probíhajícího insolvenčního řízení.

K návrhu věřitele se podáním doručeným soudu dne 7.6.2016 vyjádřil dlužník. Úvodem upozornil na skutečnost, že započtení vzájemných pohledávek navrhovatele a dlužníka je mimořádným opatřením, které prolamuje obecný zákaz uvedený v ustanovení § 324 odst. 3 IZ, a zápočty pohledávek vzniklých před zahájením insolvenčního řízení mají v současné době podstatný negativní vliv na stav dlužnickových finančních prostředků (cash-flow). Dále uvedl, že smlouvy uvedené v návrhu navrhovatele vylučují možnost jednostranného zápočtu pohledávek navrhovatele proti pohledávkám dlužníka a započíst vzájemné pohledávky lze pouze na základě písemné dohody obou smluvních stran. Případné povolení zápočtů proto bez dalšího neznamena, že by navrhovatel mohl přistoupit k jednostrannému zápočtu svých pohledávek proti pohledávkám dlužníka. Vzhledem k tomu, že dlužník se zápočtem pohledávek nesouhlasí, je povolení zápočtů předběžným opatřením bezpředmětné. Dlužník však vyjádřil obavu, že vydání předběžného opatření povolujícího vzájemné zápočty by znamenalo zvýhodnění navrhovatele oproti jiným věřitelům v rámci obchodních jednání s dlužníkem. Dlužník dále ve svém vyjádření uvedl, že pro vydání předběžného opatření nejsou splněny zákonné podmínky. Společným zájmem věřitelů je uspokojení všech věřitelů v co nejvyšší možné míře a povolení vzájemných zápočtů pohledávek navrhovatele a dlužníka tedy odporuje společnému zájmu všech věřitelů už proto, že v současné situaci je stav disponibilních hotovostních prostředků dlužníka značně napjatý a případné zápočty pohledávek by představovaly další výpadek z očekávaných plateb ve prospěch dlužníka. Tato situace by pak mohla zásadním způsobem ohrozit další provoz dlužnickova obchodního závodu a tedy i sanační způsob řešení dlužnickova úpadku. Dlužník dále dodal, že nejsou dány ani důvody hodné zvláštního zřetele, když dodávky zboží od navrhovatele jsou sice pro provoz dlužnickova závodu důležité, nicméně dlužník je schopen tyto dodávky nahradit z jiných zdrojů. Na závěr dlužník uvedl, že obchodní vztahy dlužníka a navrhovatele pokračují i v rámci insolvenčního řízení, dlužník má zájem na další spolupráci s navrhovatelem a řádně hradí pohledávky navrhovatele ve lhůtách splatnosti. Důvodem pro vydání předběžného opatření nemůže být tedy ani případná nejistota navrhovatele ohledně způsobu řešení dlužnickova úpadku, neboť právě povolení zápočtů by naopak mohlo zkomplikovat řešení dlužnickova úpadku sanačním způsobem. Dlužník s ohledem na výše uvedené navrhl návrh na povolení zápočtů vzájemných pohledávek navrhovatele a dlužníka zamítnout.

Podle ustanovení § 82 odst. 3 IZ písm. b) neodporuje-li to společnému zájmu věřitelů, může insolvenční soud z důvodů hodných zvláštního zřetele předběžným opatřením rovněž udělit souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele i po okamžiku zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku.

Dle ustanovení § 324 odst. 3 IZ od okamžiku zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku není přípustné započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele, ledaže insolvenční soud určí jinak předběžným opatřením. To platí i tehdy, jestliže zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny před uvedeným okamžikem.

Je skutečností, že soud všem podaným návrhům na vydání předběžného opatření týkajících se zápočtů dosud vyhověl. Soud si je vědom, že započtení vzájemných pohledávek navrhovatele a dlužníka je mimořádným opatřením, které prolamuje obecný zákaz kompenzace dle ustanovení § 324 odst. 3 IZ. Podmínkou pro vyhovění návrhu je splnění

podmínek uvedených v ustanovení § 82 odst. 3 IZ, tj. zápočet především nesmí odporovat společnému zájmu věřitelů a současně musí být dány důvody hodné zvláštního zřetele.

Zápočty, které byly dosud povoleny, se vždy týkaly subjektů, jejichž dodávky zboží či služeb byly pro dlužníka v dané chvíli strategické, v krátkém časovém úseku nenahraditelné a bez nichž by dlužník nemohl dále pokračovat v provozování svého podniku, tj. těžbě černého uhlí, což je primární zdroj jeho příjmů.

Skutečnosti uvedené v návrhu tohoto věřitele soud nepřesvědčily, že se jedná o dodavatele, bez jehož dodávek by dlužník nebyl schopen pokračovat ve své podnikatelské činnosti.

Ve svém rozhodování pak soud rovněž přihlédl i k vyjádření insolvenčního správce ze dne 31.5.2016, v němž apeloval na soud, aby k dalším povolování zápočtů nedocházelo. Správce ve svém podání uvedl, že poté, co se seznámil s chodem dlužníkovy podniku, je nucen konstatovat, že výhled cash-flow a předpoklady inkasa pohledávek nejsou v následujících měsících schopny přinést dostatečnou hotovost, aby byl dlužník schopen hradit veškeré své závazky vzniklé po úpadku. Dále uvedl, že z jeho pohledu je pro všechny účastníky výhodnější, aby dlužník provozoval svůj podnik, pro což bude dle jeho informací nezbytné, aby dlužník čerpal úvěrové financování. Zdůraznil, že povolování zápočtů v situaci, kdy dlužníku dochází hotovost, není společným zájmem věřitelů, neboť další povolované zápočty by dlužníka přivedly do situace, kdy nebude mít v daném čase na mzdy a další klíčové pohledávky z důvodu výpadku očekávaných plateb, které budou započteny.

Po zhodnocení všech výše uvedených faktů dospěl soud k závěru, že v daném případě nejsou splněny podmínky společného zájmu věřitelů dle ustanovení § 82 odst. 3 IZ, a návrh navrhovatele zamítl.

Jelikož návrh na vydání předběžného opatření byl zamítnut, bylo rozhodnuto, že po právní moci tohoto usnesení bude navrhovateli vrácena složená jistota ve výši 50.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **j e m o ž n o** podat odvolání, a to do **15 dnů** ode dne, kdy usnesení bylo doručeno zvláštním způsobem (ust. § 74 odst. 2 a § 75 IZ), k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

V Ostravě dne 7.6.2016

Za správnost vyhotovení:
Věra Fieglerová

Mgr. Petr Kula v. r.
samosoudce